

sõnale maad, et oleks paistinud ja uju sees kinnitanud? Kas oleme petetud wendade meelse tulsetanud et, kes selle sõna juure midaigi kašwatab, sellele Jumal nühtlused peale paneb, ja kes midaigi sest ärakautab, et Jumal selle osa ärakautab elu raamatuist? Kas oleme tunnistanud, et kellel Jeesus Kristus on, sellel ei ole enam teist Moonast tarvis, ja kes uju põhja leidnud Jeesuse imeteust Kelgata mäel, et see neist imetegudest ja tähtedest ei heoli, mis inimene väljaarvab, aga mis ial ei ole täidetud? — Kes tohib kõsta: jah! Tunnistagem oma süüd, olime hooletumad majapidajad, ei meie olegi enedtele suuremat usu piinutust otsinud waenlase nähes ja arm on, kui meid tema eest hoiti, arm, mis keegi meie hulgast väärts ei ole. Seda, wennad, tunnistagem, kui sel tunnil Jumal arutegemist põrib, ja siis palugem enedtele täitemat uksu ja ekspjatele ümberpööramist, enne kui hiljaks jäääb. Aga Jõsand Jumal ise kuulgu meid taewas!

Mönda ärgu olgu ašjata see sõna: Tee aru oma majapidamisest! Kuule seda, mo rahva waenlane ja eksitaja — kuule enne kui Jumal aujörje ees seda kuuled! — Kuulge seda, ärakadunud pojad ja tütreid; Jõsand hüab: Tee aru! aga kutsub ka: Tulge minu juure lõik! Kuulge seda lõik, kellel kõrvad on ja kes patu al vältkawad — ühe, kahe ehl mitme aasta patud tooge Jõsanda ete tösiise kahetsemise ja palwega! — aasta weerib, teine uus jõuab — et jõudku uus elu ja arm ka! Well on uks lahti — sealt läiki sisse, enne kui seda panda linni, nagu loeme:

Täna — täna kui sa Jõsanda heäst kuuled, ära tee oma südame mite kõrvaks! —

2. Küll Jumal muretseb.

Armisad lapsed, nüüd teil on ole muret ei toidu ega riide pärast; aga lapsest tuleb